

*
*
*

Succeeixen a Hildesheim tres abats, Joan, Pere Agotarius o Agotarxius i Pons. En l'any 1007 (o 1008), després d'una baralla enèrgica lliurada entre el cenobi de Sant Pere i els comtes d'Empúries, Huc i son germà, el comte Guisbert del Rosselló, respecte de l'usurpació de diverses terres del monestir, els nobles litigants es vejeren seriamment retuts i amenaçats per la força que aquell havia assolit. En desagravi (aquí s'hi veu una presió per part de l'Església) donàren dos camps amb ses muntijols en els voltants de Sant Joan Ses Closes i el delma de l'estany de Belcaire al monestir (1). Els comtes veïns no cessàren però de molestar als seus abats i vassalls, com anirem veient. Era això l'esperit general de la edat mitjana. Més tard, després de la consagració de l'església, l'abat Pere envià dos monjos al Sant Pare Benet VIII protestant dels afrentosos despullaments de les propietats posades baix sa protecció. Dos camps a Vilasacra i altres terres ja no pertanyien al cenobi, encara que figuressin en els privilegis dels reis de França atorgats en el segle X. El Sant Pare ordenà baix pena d'excomunió que restituïssin lo pres al monestir. Poc cas es feren de les amenaces els comtes emporitans, que junt amb els de Rosselló i els de Besalú posposaven al seu poder tots els altres poders supremes. En Josep de Taverner diu que eren tantes les vexacions i injúries ocasionades per Huc d'Empúries, Vifret de Rosselló i Guillem de Besalú, que Ermengand, bisbe de Narbona, en el concili celebrat en aquella ciutat parlà molt en contra dels referits nobles (2). Benet

(1) Marca, col. 1034, app. 194.—L'estany de "Bedenga", o "Bitinga" (en 1309 "Bellicadro") estava situat al N. E. de la població. Fa temps que s'ha assecat. Encara es diu "Sobrestany" el lloc on era.

(2) Josep de Taverner y de Ardena.—Obra citada. - Vol. IV, n.º 1, p. 19.

En el comtat d'Empúries.— A Sant Pere Pescador; tota la vila d'Armentera; a Vilamacolum; a Cantallops; a Ciurana (amb el seu estany); a Vilamalla; a Torroella de Fluvià i a Riudors.

En el comtat de Besalú.— Tota la vila de Llers, amb el seu castell; a Figueres; a Vilaritg; a Pont de Molins i tota la vila de Vilamorell.

En el comtat de Girona.— Dos masos (un, segons Villanueva; dos, segons Marca i Pontero) prop de la ciutat de Girona; alodi a Pals i alodi a Falgars.

En el comtat de Barcelona.— Al Vallès; a Montseny; predi a la vall de Tordera; predi a la vall de Fonti Juliata (Ponte Taliata, segons Villanueva); a Villa Latorna; a Olerdola i al Panedès.

En el comtat d'Ausona.— Tota la vila de Berga; a Correzano i dos masos a Nizmal.

En el comtat de Pallars.— Varias terres campes.

En el comtat de Cerdanya.— Tota la vila d'Ulcella; un predi a Viella i tota la vila d'Oix.

En el comtat del Rosselló.— Tota la vila de Miliani; a la vila Lupiani; a Pollestris; a Vila Forcas.

En el comtat de Vallespir.— A Campelles, a Vila de Rivanoguera.

En el comtat de Cabrera.— Varias terres.

En el Fenollès.— Terres i predis.

Aquesta llista, sense contar la propietat englobada a la muntanya de Rodés, donarà idea de la puixança extraordinària que assolí el cenobi de Sant Pere de Roda en el temps de Tassí i d'Hildesheim. Aquest morí en el 991, segons Monsalvatje, éssent enterrat